

262 A

190 A. 26
190 B. 26

Jegyzőkönyv,

készült Tarczalán 1970 november 2-án népzenei felvétel alkalmával, melyet Uher magnetofonon 9.5 seb.-gal rögzítettünk. (Tartalom I.)

Jelen voltak: Dr. Póbozy Elemérné, tud. kutató.

Előadó: Erdélyi Endre, 1905, Nagykapos /Ung. vm./

Felvételi anyagi:

- 1/ Nagykaposi Betlehemezés/pásztorjáték
- 2/ János köszöntő: meghajtván magamat nagy alázatos-
sággal,
- 3/ Sirdogál a, sirdogál a János,
- 4/ A kaposi bíró lánya, haja tudja kend,
- 5/ Felmásztam az eperfára,
- 6/ Megérett a buza aratásra,
- 7/ Zált, nán! háza cserépszindelyes,
- 8/ Leszakadt a kutam gánje,
- 9/ Katona uram, szemetes a ház,
- 10/ Nikoló ábrázat, /gúnyköszöntő/
- 11/ Azt üzenté az espereslegény, az cseperes,
- 12/ Sáriós Boldogasszony napját Isten elhozta,
- 13/ Megnyiltak már az egek, /Kerácsöny: é/
- 14/ Az első tált behozták, /Lakodalmas/

- 1/ Betlehemezés-nek "a-t" részei vannak.
- 2/ Hányó köszöntőnek "a-1" részei vannak.

Szentbold a Magyar Népzenei

Erdélyi Endre

Budapest 2004 június 12

D.-né: 1970 november 2-án Tarczalon dolgozunk. Köszöntőket és karácsonyi kántálást, Betlehemezést, pásztorjátékot, - hogy hívták azt? Minek nevezték ezt odahaza? Betlehemezés, pásztorozás, pásztorjáték?

E.: Nahát, karácsonyi pásztorjáték, betlehem pásztorjáték.

D.-né: Erdélyi Endre 1905-ben született Nagykaposon, 26 éve tarczali lakos már és hazament Nagykaposra, hogy ezt pásztorjátékot, vagy betlehem játékot kiegészítse, mert két évvel ezelőtt már felvettem volna, de egy-két apró részlete hiányzott, aztán lelkiismeretes ember, gondolt hogy legyen teljes, hazament és két kérdező ott meg? - Kocsis Istvántól... 75 éves s akkor vele összeszedték?

Hány betlehemes volt? Hányan voltak?

E.: Volt öt betlehemes, ezekből kettő az Öreg Guba volt és három volt, k pásztor és egy angyal.

D.-né: Hogy voltak öltözve?

E.: Hát, ingben, gatyában, süveg a fejükön, széles szalagokkal, amit régen viseltek így a lányok, Az Öreg Gubának volt láncos botja, azzal táncoltak és azt csörgötték, a gyerekeket is azzal ijesztgették... mert álarc volt az arcukon, fejükön és nagy bajuszt, egész olyan cserebog szerű bajuszt csináltak maguknak, azt pödörgették közben,

D.-né: Szűr, vagy ilyesmi volt rajtuk?

E.: Szűr volt, guba volt rajtuk tulajdonképpen. Fehér, vagy fekete guba, a hát akkor már, az kihalóban volt, azokban az időkben, de azért még ke- ritettek így a régi öregektől, és azt magukra kötötték derékon, -alatt- derékban megkötötték spárgával és a hátukat pedig kitömték szalmával és úgy keletkezett egy nagy pupa a hátukon.

D.-né: És az angyal, az fehérben volt?

E.: Az angyal fehérben volt, ingbe, gatyába, csengővel, bottal, lehetőleg kampós juhász bottal,

D.-né: Az angyal?

E.: Az angyal is, igen.

D.-né: És a másik két juhász?

E.: A juhászok azok szintén kampósbotokkal voltak, és hát így jelentek

Igen.

D.-né: Na, aztán ez hogy történt? Ablakok alatt köszöntöttek, vagy bejöttek?

E.: Elmentek a ház elő, kapu elé és bekiáltottak, hogy szabad-e a magyar betlehemesemmel bemenni? - Hát aztán kaugrott valaki, egy lány, vagy egy fiú, vagy pedig az öregek közül valaki és mondták, hogy lehet, vagy nem lehet. Hát ha lehetett, akkor természetesen bementek, és az angyal cse- getett és akkor összegyűltek mindnyájan a két Öreg Guba is és elkezd- tek énekelni:

Azt énekeltek először, hogy:

a/ Örvendezzünk Betlehembe menjünk ajándékokkal,
Az pásztorokkal,
Ott született Isten fia, egy kisdedecske
Atyánktól régtől fogva várt kis gyermekese,
Mennyi cseppek, annyi gyöngyök érettünk hullnak,
Ezek a mennybéli vízek lelkünkre hullnak.

Az angyal énekl:

2/ Hej pásztorok, hej pásztorok!
No csak gyorsan siessetek az városba!
Ott találjátok Jézuskát a jászolban!

Pásztorok énekl:

3/ Néha menjünk, csak siessünk bé Betlehembe,
Ott született a kis Jézus nagy örömbé'.

Angyal cseget és mondja, hogy Glopá!

Bejön az első pásztor és mondja:

Bejön az első pásztor és mondja:

/szóban/

Dékesség tenéked kedves jó pajtásom,
Talán Betlehemnek utját el is tévesztettem,
A juhok és a kosok mind széjjel szaladtak,
Az én bús szívemre nagy bánatot hoztak.
De én mindaddig csörömpölök, dörömbölök,
Míg juhásztársam, jó pajtásom jó hírt nem hoz.

Az angyal mondja: Glória!- és csonget.

Bejön a másik pásztor:

/szóban/

Titulás főtársam,
Álmomban mit láttam?
Ártalmas farkasról
Juhokra találtam.

Szemléltem juhoknak nyáját
/Egy/ Esdve keresztölbén /?/
Egy szép p'ros bőrbe'.

Pajtás! Téged is ott láttalak szomorkodni!
Tán b'za garadra szoktál feltölteni?

Első pásztor:

A mai napon sem mondták igazabbat!

Aztán körüljárva énekelik:

Inkább menjünk az erdőbe,
Bujnyikoknak seregébe,
Juhokat őrizni,
Nem fogunk rettegni!
Juhokat őrizni,
Nem fogunk rettegni!

Első pásztor:

/szóban/

Hallod e te Fedor pajtás!
Ne bánj oly könnyen józan életű fejemmel!
Mert megforgatlak pásztorú kezemmel.
Hanem fejed fejemmel ne cseréld,
Mert még most is tele van a te ganp' borseprővel.
Fedor pajtás!
Hol hagyta az Őreg Gubát?
Utánam hordja a kenyér gomolyát!

Angyal: /kiszól/ Glória!

Az Őregek kinn vannak,

Második Őreg ezzel az énekkel küldi be az első Őreg Gubát:

Eredj pajtás előre!
Nézz fel a háztetőre!
Nézd meg mi akar ott lenni?
Aztán gyere hírt mondani!
Majd aztán én is elmegyek,
A vendégnek tejet fejek.

Az első Őreg bedől az ajtón és azt mondja:

Hö hu! Nem is tudjátok merre jártam én e mai napon?

Első pásztor:

Merre Öreg, merre?

Első Öreg:

Sőre!

Első pásztor:

De mégis merre?

Első Öreg:

Az Ótestámentum legfelsőbb részére, hol egy itca bor két geras.
Nem szánom, nem bánom, itt a kulacs, igyatok!

Első pásztor:

Nincs abban, Öreg!

: Első Öreg:

Majd te! tölt a jó házigazda.

(t^o (e) t

Második pásztor:

Nagy virtus! Hol hagyta az Öreg Gubát?
Utánam hordja a sajtgomolyát.

Az angyal csenget: Gboria!

Második Öreg bejön, azt mondja:

Ti korhelyok! Ti nem pásztorok! Ti csak itt esztek, isztok! Az én
öreg szakállamról nem is gondolkodtok! Ha felfogom ezt a vékony
nádpálcát, megszabom az ingetek ujját. /Megrázza a láncosbotot/

Második Öreghez: Első Öreg!

Isten éltesen Fedor!

Második Öreg:

Fogadj Isten, Jakab!

Első Öreg:

Törjön ki a nyakad!

Második Öreg:

Hu' jjon ki a fogad!

Első Öreg:

Hu' jjon ki a nagyapádé!

A két Öreg dalolva láncosbottal táncol:

Jó volt dolga Jakabnak, ~~stádn fju volt~~
M: dón fju volt,
Cserfa bükkfa bokrokat
Könnyen átugrott.
De már vénségére,
Jutott nagy inségre (Az Öreg Guba!

Első pásztor:

/Szóban/

Én téged édes Öregem nagyon szeretlek,
Csak te velünk egyél-igyál, még a földön ténferegsz.
De most már hagyjunk fel ezekkel a dolgokkal,
Fogjunk a betlehem! dolgokhoz;
És mulassunk egy kevés ideig!

Első pásztor:

- Gyere velünk Betlehembe! /felcserélte volna a szerep
lőket?/

- Nem megyek én Kerecsenbe! /Öreg/

Első pásztor:

- Gyere Öreg Jézuskához!

- Nem megyek én Máriauskához! /Öreg/

Első pásztor:

Fordulj Öreg emberek módjára!

Első Öreg fordul: Igy?

Első pásztor: Nem igy!

Első Öreg: Igy?

/Első pásztor/: Igy, Öreg, igy! Emberek módjára.

Első és Második Öreg:

Örjztük nyájakat hidegben, melegben,
Most már lefekszünk a Jézus nevében.

A pásztorok két oldalt állnak, hosszú rézkempős botjukat átteszik
~~az asztalra~~ a fekvő Öregeken és énekelnek:

Juhászim, pajtásim, Ti elaludtatok,
Ez mezej nyáját, Magamra hagyátok!

ARVA ez pásztorság,
Mezej uraság,
Aki ezt nem hűszí,
Csupaság, nyájasság.

Első pásztor: /szóban/

Kejj fel te vén Matyi, Matyt ne aludjál! /Énekelve folytatja

Kejj fel te vén Matyi, Matyi ne aludjál!
Látod a Betlehem nagy tűzben áll.

Öreg/mormogva:/ de a dallamot folytatja:

Hagy békét jó Gyurka szunyokálok,
Még a lábomon is alig állok.

Pásztorok: /énekelve/

Né sajnáld álmodat félbe hagyni,
A kised Jézusért fáradozni.

Angyal: Gloria!

/Pásztor/ :

Kelj fel Öreg az angyalszóra!

Öreg:

Még a kantyuk se szólott hajnalra!

Angyal éneklj:

10/ Meanyból jöttem mostanság Ti hozzátok!
Ime néktek vigadazó hírt mondok.

Együtt az egész éneklj:

10/ Örömet hirdetek Nektek,
Örvendjen a Ti szívetek!

Angyal:Gloria!

Pásztor: /szóban/

Kelj fel Öreg az angyalszóra!

Öreg: Rongyos a ^a filagoria.
Egessenek meg holnapra!

Angyal éneklj:

11/ Már-lehozta magával az életet,
Mely Istentől régen elkészítettett.

Mind együtt: /ének/

Ez, a gyermek bázohyára,
A kis -Jézus, Isten fia.

Angyal: Gloria!

Pásztor: Kelj fel Öreg az angyalszóra!

Öreg: Ne zavarj az álmatába!
Hagy' szunnyadjak továbbra!

Angyal éneklj:

Oh én édes kellemetes Jézusom!
Oh én édes drága kegyes Krisztusom!

Tovább együtt éneklj:

Jöjj el csinálj csendes álmot!
Szímből magadnak házat.

Angyal: Gloria! /énekkal folytatja/

12) Pásztorok, pásztorok, keljetek fel!
Betlehem városába menjete el!
Ott született kiváítságtok,
A jászolyban találjátok!
A Jézuskát!

Ismét mind énekl!; közösen.

Pásztorok, pásztorok, kel jettek fel!
Betlehem városába menjete el!
Ott született kiváltságtok,
A jászolban találjátok
A Jézuskát!

Az öregek mocorogva felkelnek.

Első Öreg:

Mi szegény pásztorok, diáktalanok vagyunk,
De valaha ama ami öregünk igen jó diák volt!

Első Öreg-et mond, de nyilván Második Öreg:

Igazad van benne, kedves gyermekem,
Jártam én a kollégium körül, ha benne nem is voltam.

Hallod-e te fényes angyal, mit kérdeznék én tetőled?
Meg tudnál-e nekem rá felelni?

Angyal: Mit Öreg, mit?

Öreg: Blendeszkusz szlávész. Azt mondja németül, hogy
"blendesz". Amott a pólyt dombon alakadt egy furmá
szekér. Jó tokaji bor van rajta. Gyertek vontassuk ki.
Majd csak megajándékoznak egy pár kulaccsal.

Angyal: Nem jól értetted te azt, édes Öregem! Ereggy, cs
tudd meg!

Öreg: Odubén fekszik, szin: Betlehem. Héj, héj, most estem
kátyuba. Város végén Jézus fekszik rongyos istáll
ban. Vigyünk neki ajándékokat!
Magam is felajánlanám neki!

Első pásztor:
Fel bizony, ha kellenél nek!

Mind énekl!k:
Gyűjtsétek össze a pásztorokat!
Vigyünk Jézuskának ajándékokat!
Tejet sajtcoskikkal,
Göndör báránnyakkal,
Vigadozzunk!

Angyal: Szerulo pelulo, oh kised Jézuskám,
Hoztam neked egy pár gerliczót!
Vedd kedvesen ajándékomat!

Első pásztor: Szerulo pelulo, oh kised Jézuskám,
Hoztam neked egy kis bárányt!
Vedd kedvesen ajándékomat!

Második pásztor: Szerulo pelulo, oh kised Jézuskám,
Hoztam neked egy gonolya sajtot,
Vedd kedvesen ajándékomat!

Első Öreg Guba: Oh szerulo pelulo, kised Jézuskám,
Hoztam neked egy csopor aludttejet.
A csopor összetört, az aludttej kiömlött.

Második Öreg Guba: Szerulo pelulo, oh kised Jézuskám!
Hoztam neked egy szál kolbászt!
Vedd kedvesen ajándékomat!

Összesen éneklők:

13/

Vigan zengjetelek citorák, Jézus született!
 Harsogjatek dob trombiták, Isten fia ember lett,
 A Szűz, aki őt hozta,
 Őt méhében hordozta,
 Ezt a mennyből küldött angyal, áldottnak lenni mondja.
 Örömmel ringatják,
 Szívemből óhajtlak,
 Aludjál kis Jézuskám!

Üdvözlégy kegyes kis Jézus váltságunknak ára,
Ét naponként szeretetből /Jestállsz az oltárra.

A két öreg énekelve táncol, körbe járva, verve a láncosbotot!

15/

Jancsika, Mancsika, vedd furulyádát!
 Te Pista, Te Pista, a nagy dudádát!
 /:Fújjunk/ egy szép hőtát,
 Fújjunk, fújjunk egy szép nótát,
 Jézuskának!

Kalácsokat majd adnak,
 Hurkát kolbászt ránk raknak,
 Huszassal, Máriással,
 Huszassal, Máriással,
 Jól megajándékoznak.

18/

Nosza tehát jó gazda,
 Fressz minket utunkra!
 Szájjon rá házadra,
 Házadról, magadra,
 A jó Isten áldása!

Mind éneklők:

17/

Nosza, juhászok, kik az hegyekben,
 Nyáját legelték a nagy völgyekben. /sic!
 Mit mondok, halljátok!
 És azt csodáljátok,
 Betlehemben.

(mind éneklők)

Gyereünk hát mi is lássuk e csodát,
 Ne féljünk semmit, hagyjuk itt a nyájt.
 Adj áldást magunkra,
 Mehessünk utunkra,
 Induljunk hát!

Az első pásztor a házigazdához fordulva mondja:

Adjon Isten még sok boldog karácsonyt megérni!
 Nem ilyen szomorút, sokkal vígabbat,
 Szívemből kívánom.

A gazda a kis Betlehem tornáchoz lép és beleteszi a pénzt,
 amit nekik szánt ajándéknak. Felfogják a Betlehemet és tá-
 voznak.

D.-né: Na a nevét legyen szíves!

Erdélyi Endre, születtem Nagykeposon 1905 május 2-án.

D.-né: S Tarczalon lakik, mióta?

26 éve tarczali lakos vagyok.

D.-né: Ilyen kintákszen még gyerekkorában részt vett?

Gyerekkoromban részt vettem én is a többi barátaimmal...
 ..15-16 évesek voltunk.

D.-né: S az Öreg Guba, meg ezek idősebbek voltak, vagy azt maguk játszották?

M: Híjatszottuk szintén.

D.-né: Karácsony estéjén, vagy meddig, vagy hogyan volt ez maguknál?
Egész karácsony ünnepek alatt.

D.-né: Mind a három nap?

zent estétől kezdve egészen, - akkor még tartották a harmadik napját
és a karácsonynak és még akkor is, azzal fejeztük be.

D.-né: Utána már jöttek a köszöntők. István, János.

Utána jöttek, azaz, hogy ez alatt is köszöntöttek már,

D.-né: Istvánt, Jánost?

,,m Istvánt és Jánost. Igen.

majd

D.-né: Na hát akkor nézzük, aggy ilyen János köszöntőt, István köszöntőt.

D.-né: Ezt szintén összeszedték. Az öreg Kocsis bácsival? Vagy ezt már egye
Nem, ezt, ezt magam, magam saját emlékezetemből gyűjtöttem össze.

2/ János köszöntő.

a/ Meghajtván magamat nagyalázatossággal,
Tisztelvén a házat jó estét mondással,
Engedelmet kérek majd aztán áldással,
Jánosnak a nevét áldjuk kántálással.

Éljen!!

b/ Na hát te már János, vigadhatsz, /ének/
Másoknak is örömet adhatsz!
Mert a te neved napjára,
Jutottál öröm-órára,
Éljél hát sokáig,
Sok számos évekig!

Éljen!

c/ Tündöklék a hajnal szép piros rózsája,
Árany színnel ragyog lobogós fáklyája,
Rendelt utja felé ballag partpája,
Mivel ez a napnak jelentős postája.

A Nap te vígan jó az ég elejére,
Kihajtván sugarát bojtos tetjére,
Gyönggyel rakott kantárt húz lova fejére,
Ékkép ballagtatja kifogó helyére.

Muzsáival Kléron pengeti hárfáját,
Apolló pengeti ékes citeráját,
Bakkos köszönteti teli telt poharát,
Jánosnak a fejére szórjuk most az áldást.

Ahány ~~színeknek~~ csillag ragyog éjjel a kék égen // / kék ég:éjjel /
Annyi áldás szálljon a János fejére! tündéri na'v!

d/ Zendülj torok frissen ^K kótára, (Éljen!)
Füjd egyszerű hangos nótára,
Mert felderült János napja,
Megázott a gigám csapja,
Jó sörre, jó borra,
Pálinkás korszóra! ^{Korszóra}

Éljen!

e/ Anott van egy város, melynek neve Buda,
Alatta egy nagy víz, melynek neve Duná,
Abban usz'k egy hal, melynek neve hárca,

H2 Isten a Jánost éltesse és tartsa!

Éljen!

f/ Mustárium édes lépes néz, /Ének/
 Bakkos is az ostorára, néz,
 Mert felderült János napja,
 Megázott a gígám csapja,
 Jó sűrre, jó borra,
 Pálinkás korsóra,
 Eljen!

g/ Három jöce veres köles, /Ének/
 Oda vetem, ahol nedves,
 Majd kikél az akkorára,
 A János nevenapjára.

h/ Zabot vettem a malomba,
 Azt hittem, hogy kukoricam
 Kukorica, édes málé,
 Majd menyasszony leszek már én.

i/ Kerekés kis kuton nem jó vizet húzni,
 Idegen kis leányt nem jó megölelni,
 Ölelni akarom, nem hajlik a karom,
 Csókolni akarom, nem az éngalembom.

Vettem ibolyát, várom kikelését,
 Várom a szeretőm haza jövetelét,
 Kikélt az ibolya, de nem az a teljes,
 Haza jött a babám, de nem az a kedves.

Aggyon Isten számos boldog névnapot megérni szívemből kívánom

D.-né: Mikor köszöntötték Jánost, a neve napjukon? Nem?
 A nevük napján, igen.

D.-né: Huszonhat
 És huszonhetedikén estenként. *Estenként.*

D.-né: Estenként. Igen. És mit kaptak?
 Hát úgy rendszerint bementek, be hívták őket, és megvendégelték őket,
 nem adtak nekik semmit, ezek már nagy fűk voltak. Rendszerint olyan
 helyekre mentek, ahol lányok voltak. Hogy ha a lányokat köszöntötték
 akkor nem a János és az István nevét mondták, hanem a lánynak a
 keresztnévét, mondták.

D.-né: Ja, hát akkor ezt tudták alkalmazni.
 Tudták alkalmazni, de csak karácsonykor használták.

D.-né: Akkor is mondták, mikor, mondjuk, Erzsébet, és az nem akkor volt?
 Akkor is mondták. Az Erzsébetet is, a Juliannát, vagy bármelyiket.
 Ezzel kedveskedtek az ottani lánynak.

D.-né: Na hát ez gyakorlatban függetlenített volt Jánostól, Istvántól, hanem
 általános volt.
 Általános volt, igen.

3/ Sirdogál a, sirdogál a János, /Kuplé dallam/
 Kérdi tőle a kisasszony: mi lelt szívem, János?
 A kisasszony megengedné, hogy
 Hogy a kiskertbe bemennék!
 Gyere szívem, János, Megengedem János.

De még mindig sirdogál a János,
 Kérdi tőle a kisasszony: mi lelt szívem, János?
 A kisasszony megengedné,
 Hogy a szobába bemennék!
 Gyere szívem, János, Megengedem János.

De még mindig sirdogál a János,
 Kérdi tőle a kisasszony, mi lelt szívem, János?
 A kisasszony megengedné, hogy a dívánra leülnek,
 Gyere szívem János, Megengedem János.

- D.-né: Ennek van folytatása is, azt nem ismer? Azt nem ismerem. Az édesanyámtól csak ezt hallottam.
- D.-né: Ezt édesanyjától tanulta? Édesanyámtól tanultam... Erdélyi Andrásné, Jantó Juliánna. 86-ik évében. *Itaj el. Haja el.*
- D.-né: Ezt ő énekelte? Ő énekelte.
- D.-né: S mikor hallotta tőle? Gyerekkorában? Hát amikor fonogatott, estelenként összejöttek így a szomszédasszonyokkal, össze szedtek mindenféle ilyen régi nótákat, én pedig aztán felfigyeltem ezekre és megtanulgattam. Ugyancsak ezekben a fonókban hallottam például ezt a dalt, hogy:

4/ A kaposi bíró lánya, haja tudja kend!
Meztelen fekszik az ágyra, *haja kendje kend*
Felemeli a dunyháját,
Ugy mutatja a fehér lábaszárát,
Haja tudja kend!

Megtanultam egy mást is, ami most eszembe jutott.

5/ Felmásztam az eperfára,
Miszakadt a gatyám szára,
Ejnye babám, azt a rézangyalát,
Varrd össze a gatyám szarát!

6/ Megérett a buze aratásra,
Adós maradtam én a csárdában,
/: Van még nékem annyi reménységem,
Megfizeti az én feleségemk: /

7/ Zált néni háza cserépszindelyes,
Abban az én babám szobamindenes,
Rá van a kezére minden bizva,
Csak a szerelem van eltiltva.

Aki a szerelmet eltiltja,
Az Isten áldása nincs rajta.
Mert a szerelemnél nincsen nagyobb dolog,
Érted kis angyalom, meghalok.

8/ Leszakadt a kutam gémje,
Hol itatok meg estére?
Szalagot kötök a gémre,
Ugy itatok meg estére.
Kék szalagot kötök rája,
Még is megítatok rajta.

9/ Katona uram, szemetes a ház!
Katona uram, szemetes a ház!
Majd kiséprij ^{Wán} lelkem,
Egy pár oszót ad ő nekem,
Katona Uram!
Hejja hajja, csuhajja, csuhajja!
Hejja, hajja, csuhajja, csuhajja!
Hejja, hajja, csuhajja, csuhajja, hajja,
/ Hejja, hajja, csuhajja, csuhajja, hajja! /

D.-né: Ezt hol énekelhették?
Ezt is Nagykaposon hallottam, ott tanultam. - Azaz, hogy várjunk csak!
Voltam egy falusi lakodabomban, nagynénim ment férjhez, Nagyráskán,
Nagyráskán, igen, és ott hallottam, akkor éjjel. Allandóan húzta a cigány
/nevetve mondja/

D.-né: Közben mondom, Nagyráskáról szó lévén, hogy igen tudom, ott van Vaján
mellett.

- D.-né: Ez milyen köszöntő?
Hát van egy gúnyköszöntő is, ha valamelyik fiú heragudott egy lányra
aztán elment az ablak alá s elmondta neki ezt a köszöntőt, hogy:
- 10/ Níkolo ábrázat,
Sarkantyum peregjen,
A Micurka farán,
Ezer kelés legyen.
- Dehát ez "Micurka" olyan, hogy lehetett sz más néven is, szólitan',
/nevetnek/
- 11/ Azt üzente az espereslegény, az esperes,
Kell-e kíslány kendő veres, veres, kendő veres?
Nem kell nékem kendő veres, veres, kendő veres.
Maga sem kell az espereslegény, az esperes.
- D.-né: Ezt hol tanulta?
— Nagykapcsen. Édesanyámtól tanultam ezt is. Rengeteget tudott/
- D.-né: Színtén az édesanyjától tanulta, - azt mondja, - ezt a, mi volt ez?
— Hát, édesanyám szokta mondani azt is, így estenként, hogy: Egyszer
elment az Urjézus szállást kérni, Adtak neki szállást, Es tettek
szentséges feje alá, Kőből párnát. De többet nem mondott, nem emléke-
szem, hogy mondott volna belőle többet.
- D.-né: Na most, az édesanyja, ah anyi mindenne emlékezett a "fehér rózsá"-
nem emlékezett?
— A "fehér rózsá Mária-t is tudta édesanyám, de mivel az akkori misszi-
ópok tiltották ennek a végzését, hát ő aztán abbahagyta és valószínű-
hogy már el is felejtette, mostanra.
- D.-né: Miért tiltották a papok?
— Túl erős mának tartották ezt.
- 12/ Sárlos Boldogasszony napját Isten elhozta,
Melyet szegény és gazdag örömmel várta,
Itt van már az aratás, hullik az Istenáldás,
Szálljon feléd te egekbe nagy hálaadás.
- Minket is hív, szűz Mária hogy leálassunk,
Szent fánál Urjézusnál, hogy bemutatson,
Te is arany kalász vagy, de bűnökkel rakva vagy!
Kérjed a szép Szűz Mária-t, koha el nem hagy.
- Zakarást Erzsébettel hív segítségre,
Hogy az Isten megbocsássa, minden bűnödöt!
Vétked megbocsássa, szálljon rád szent áldása!
Miként szállott Erzsébetre, Zakarásra.
- D.-né: Ezt kitől tanulta?
— Édesanyámtól tanultam ezt is. Amikor arattunk együtt, olyankor szokta
énekelgetni.
- D.-né: Munka közben?
— Munka körbe. Igen. De hát azért nem akkor, amikor hát ugye, mondjuk há-
kaszáltunk, vagy gyorsan dolgoztunk, hanem, amikor úgy kicsit megcsen-
desedett a munka.
- D.-né: És akkor ezt, hallottá így templomban is? Sárlos Boldogasszony ünnepé-
Templomba így nem hallottam. Templomban is énekeltek a rózsafüzér
társulat, tagjai. Olyankor
- D.-né: Sárlos Boldogasszony napján?
— Igen, akkor énekeltek.

- 13/ Megnyíltak már az egek
Harmatozó fellegek,
Ez éjjel ez éjjel,
Született Isten fia,
A világ megváltója!

Szállást sehol nem talált,
 Emberi szív kővé vált,
 Nem szánják, nem bánják,
 Senki a Szűz "ár"át,
 Bárhol szülje szent fiát.

14/ ^{ételt} Az első tált behozták,
 Jézust avval nagyon kínálták,
 Tetszett mindenben az étel,
 Csak a borban lőn az vétek
 Káma! mennyegzőben.

D.-né: Elejére nem emlékszik?

 Az elejére nem emlékszem, csak ez maradt meg az emlékezetemben.

D.-né: Mikor szokták ezt?

 Lakodalomban.

Erdély: Andre, születtem Nagykarason 1905-ben.

 A oldalazöld befutó vége.